

[Ulrich.]

Den højtærede Minister var glad over den Tilslutning, Lovforslaget havde faaet fra forskellig Side, og det kan ikke nægtes, at de 4 Partier har givet delvis Tilslutning. Jeg tror ogsaa, det var meget klogt, at den højtærede Minister ikke nærmere vilde uddybe den forskellige Opfattelse, der i Øjeblikket kan være indenfor Partierne, thi det har paa dette Omraade vist sig, at man i de Udvalg, der i Aarenes Løb har været nedsat, altid har kunnet arbejde sig hen til en enstemmig Opfattelse, og det tror jeg ogsaa, vi kan denne Gang, med den Smidighed, de forskellige Partiers Udvalgsmedlemmer denne Sag vedrørende nu en Gang er i Besiddelse af, og jeg kender den højtærede Minister saa godt, at jeg ved, at der ikke fra hans Side vil blive lagt Udvalget Sten i Vejen for at komme til en Løsning af dette Spørgsmaal.

Den højtærede Minister sagde imidlertid een Ting, som forbavsede mig, og det var dette, at han i og for sig kunde blive tilfredsstillet, naar Revisionsbestemmelsen helt udgik. Ministeren mener naturligvis, at naar Revisionsbestemmelsen udgaar, er Loven fortløbende, og saa skal der dog rejses et Krav, inden en Revision kommer i Stand. Det er nu alligevel ikke det samme, thi et saadant Krav kan nemt blive rejst og vil uvægerlig blive rejst, dersom Afgiften indbringer større Summer, end man i Øjeblikket vil erkende, at den gør. Har man derimod vedtaget Loven med en Bestemmelse om, at den først skal revideres om 10 Aar, er Ministeren paa den sikre Side, naar han vil handle paa langt Sigt. Det forbavser mig derfor noget, at den højtærede Minister var saa villig til at give Afkald paa denne Revisionsbestemmelse, men det kan ogsaa godt være, Ministeren senere vender tilbage til at fastholde den.

Jeg synes ikke, der er nogen Fare ved at give Loven paa et længere Aaremaal, naar man kun sikrer sig imod, at Tilskuddet til Vejene faar en saa urimelig Størrelse, at enhver maa sige, det er ganske meningsløst, at Kommunerne skal have det, og at Beløbene skal anvendes til dette bestemte Formaal.

Ministeren mente, det gjorde ikke noget, at Afgifterne steg til et stort Beløb, for Kommunerne fik kun 30 Mill. Kr. Der har Ministeren overset, at foruden 30 Mill. Kr. faar Kommunerne Halvdelen af det Beløb, Afgiften giver derover. (Ministeren

for offentlige Arbejder [Friis-Skotte]: 30 Mill. Kr. til Vedligeholdelse). Ja, paa hvilken Maade Pengene skal anvendes, er en anden Side af Sagen, men de 30 Mill. Kr. skal ogsaa anvendes paa en bestemt Maade, alle Pengene skal anvendes paa en bestemt Maade; men foruden de 30 Mill. Kr. faar Kommunerne Halvdelen af det Beløb, Afgiften beløber sig til derudover, og Ministeren faar til Disposition for Vejfondens kun den anden Halvdel af disse Penge, der ogsaa anvendes til Vejene.

Jeg ved godt, at den højtærede Minister paatænker at bygge Tunnel under Store Bælt og Storstrøms-Bro nede ved Lolland-Falster; men det kunde jo være, at det lille Danmark blev træt af at anvende alle disse Penge til disse Ting, inden disse Projekter kommer til Udførelse, uden at jeg derfor skal benægte, at det maaske vilde være et overordentlig godt og for Fremtiden udmærket økonomisk Foretagende at grave sig under Store Bælt, naar først Lille Bælts-Broen er etableret. Men det er i alle Tilfælde et Projekt, som man skal gennemtænke meget nøje, inden man gaar til det. At der vil blive Millioner nok til det, dersom Ministeren faar sit Lovforslag uændret gennem Rigsdagen, nærer jeg ikke den allerfjerneste Tvivl om; men det er derfor, vi fra vor Side maa raabe Vagt i Gevær og søge at sikre os, at disse Afgifter ikke overskrider det Beløb, som man maa anse for økonomisk forsvarligt at anvende til Vejvæsenet.

I de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Hedelund fremsatte her til Slut, var der ingen Realiteter.

Jeg har tilbage endnu en Bemærkning til den højtærede Minister, som i sin Tale sagde, at Benzinafgiften var jo hjemlet i en særlig Lov, og den havde den højtærede Minister ikke noget med at gøre. Der vil jeg dog alligevel gerne gøre Ministeren opmærksom paa, at Ministeren har at gøre med Benzinlovens § 5, tredje Stykke; der staar nemlig:

„Til Tilbagebetaling af Afgiften af Benzin, som benyttes til Motorer i Fiskerfartøjer, stilles der af de oppebaarne Afgifter aarligt de fornødne Beløb til Raadighed for Landbrugsministeren. Endvidere kan der paa nærmere af Finansministeren efter Forhandling med Ministeren for offentlige Arbejder fastsætte Betingelser indrømmes Sammenlutninger af Ejere eller Brugere af Fartøjer Tilbagebetaling af erlagt Afgift af den Benzin, som anvendes til Motordrift